

מסרים לכל...

בס"ד, עלון # 83
במדבר
התשע"ג

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

וחיו ולא ימותו (ד' יט')

זה כוחו וסודו של איש יהודי היודע לשתף את בוראו בכל דבר שהוא עושה בחיים. גם כאשר הוא יוצא למסחר בארץ רחוקה, הוא יודע וזוכר **שלא על הכסף לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה'.** ואם הקדוש ברוך הוא לא יהיה שותף בעסקיו הם לא יצליחו.

שמעתי סיפור מופלא מאוד שהתרחש באפריקה הרחוקה. המספר הוא יהודי שומר מצוות שהיה צריך לנסוע בענייני מסחרו לאפריקה, אבל כך הוא מעיד על עצמו: 'לקחתי את הקדוש ברוך הוא כשותף בעסקי, ולפני הנסיעה אני מתפלל לפניו שיצליח את דרכי, אם לא בזכותי אז בזכותן של הישיבות ומוסדות החסד שאני תומך בהן.

בנסיעתי האחרונה הזדמנתי לשוב קטן ונידח באפריקה, ובלכתי באחד השבילים שבאותו מקום נחרדתי לפתע לראות כושי ענק!!! ניצב לפני ממש מולי במרחק של מטרים אחדים. הכושי שגובהו הגיע לכדי 2 מטרים הביט בי בעיניים מאיימות, ואני כבר החילתי לומר ווידוי! ברגע האחרון הסתובב הכושי על מקומו, נסוג אחורנית ועזבני לנפשי.

והנה לא חלפו דקות ספורות ולמקום הגיעו ניידות משטרה רבות. השוטרים שנראו מתוחים שאלו אותי אם נתקלתי כאן בכושי ענק, ולפי התיאורים הבנתי שמדובר בכושי שניצב זה עתה לפני. השבתי בחיוב והראיתי להם את הכוון אליו הלך הכושי. אך השוטרים היו המומים כששמעו שהכושי לא נגע בי לרעה. אחד הקצינים סיפר לי שמדובר באחד הרוצחים המסוכנים ביותר במדינה, שכבר הספיק לרצוח עשרות רבות של אנשים. 'היה לך נס שלא נגע בך לרעה' אמר הקצין. הרוצח ההוא נלכד לבסוף, והשוטרים שאלו אותו מדוע לא הרג את היהודי שנקלע לדרכו. הכושי השיב: 'הרי היו לו שני שומרי ראש אחד מימינו ואחד משמאלו וכיצד הייתי יכול להורגו?!

זכה היהודי שלנו, וכשצירף את הקדוש ברוך הוא לשותף בעסקיו, הוכיח לו הקדוש ברוך הוא שהשותפות עימו משתלמת ביותר. שהרי איזה שותף יכול להוציא לפועל את הפסוק 'כי מלאכיו יצווה לך לשמרך בכל דרכיך'?! (עלינו לשבח)

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידיה בן נאווה / אחיה בן נאווה
נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה

פינת חזלכח

הפרשת תרומות ומעשרות / המשך

נוסח הפרשה

כל מה שמודגש אומרים רק כשמפרישים מטבל ודאי. מה שבסוגריים להוסיף לפי העניין.
רק בטבל ודאי מברכים:

'אשר קדשנו במצוותיו וצונו להפריש תרומות ומעשרות.'

היותר מאחד ממאה שיש כאן הרי הוא תרומה גדולה בצד צפון (כל מין על מינו).

אותו אחד ממאה שיש כאן ועוד תשעה חלקים כמותו (בטבל ודאי - ששמיני בנפרד בשקית) בצד צפון של המצרכים (כל מין על מינו) הרי הוא מעשר ראשון.

אותו אחד ממאה שעשיתיו מעשר ראשון עשוי תרומת מעשר (כל מין על מינו)

ומעשר שני בדרומם של המצרכים. (ואם צריך מעשר עני מעשר עני בדרומם)

רק בטבל ודאי מברכים: אשר קדשנו במצוותיו וצונו על חילול מעשר שני.

מעשר שני זה הוא וחומשו יהיה מחולל על שווה פרוטה במטבע שייחדתי לחילול מעשר שני.

מי צריך להפריש מטבל ולא זוכר את הנוסח בעל פה יפריש אחוז וקצת מהמצרכים ויאמר את הנוסח הבא:

התרומות ומעשרות וחילול מעשר שני, יחולו כפי הנוסח הנמצא בידי כדת וכדין.

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידיה בת בתיה

אודליה יונה בת מרים / טל בן בתיה / שמואל בן עליזה

מתי צריך לפנות לאבחון / חלק ד'

בשבוע שעבר ציינו באילו מקרים יש לפנות לאבחון כשמזהים בעיית קשב וריכוז. ילדים הזקוקים לאבחון יאובחנו בדרך כלל באבחון הנקרא T.O.V.A (טוב"ה) מהי מטרת האבחון ואילו מדדים הוא בודק?

איבחון טוב"ה הוא אבחון ממוחשב. באבחון זה על הנבדק להגיב להופעתו של גירוי מסוים ולהתעלם מהופעתו של גירוי אחר.

המבחן בודק את תפקודו של הנבדק בממדים הבאים:

א: אימפולסיביות

ב: קשב תקין לעומת ליקוי בהפניית הקשב.

ג: זמן תגובה - כמה זמן היה דרוש לנבדק כדי להגיב.

ד: עקביות של ביצוע המטלה.

לנוכח תפקודו של הנבדק והשוואתם לנורמת הגיל נקבע האם התפקוד מאפיין את הלוקים בהפרעת קשב וריכוז. יש לציין שבדיקת טוב"ה הנה חלק מאבחון מקיף ואינה המדד היחיד לקביעת הפרעת קשב וריכוז.

שבת שלום שושנה

סיפור לשבת

הרב מאחורי החלון

באותם ימים שמו של הבעל שם טוב לא היה מכר ומפרסם, אך המעט שכתב נודע, הספיק כדי לעורר עליו התנגדיות. טענו כלפיו שהוא מחדש חדושים, משפיל את ערך התורה, וכיוצא באלה טענות. מחרחרי ריב והולכי רכיל פזרו עליו שמועות שקר ולבו את אש המחלוקת. גם רבה של פלונגא, הגאון הידוע רבי יעקב יוסף, נפל קרבן לרכילות וחצאי האמתות שהפיצו, ולפיכך התנגד בחריפות לבעל שם טוב ולשיטתו.

באותם ימים השתדכה בתו של אחד מתושבי פלונגא עם בנו של חסיד מחסידי הבעל שם טוב, ונקבע כי החתנה תערוך בעיר מגוריה של הפלה. החסיד עמד על כך שמסדר הקדושין יהיה הבעל שם טוב, והקפיד לכלל תנאי זה ב'יתנאים'. בתחלה לא ראה בכך אבי הפלה שום בעיה מיחדת. אבל ככל שקרב והלך מועד החתונה, החל להבין את משמעות הדבר, וחשש שרוב העיר יקפיד עליו קפידת חכמים. והברכה שעמדה לפניו היתה – לקים את התנאי או לבטל את השדוך. אחרי התלבטיות רבות החליט להתניע עם הרב. הוא הביע לפניו נכונות לבטל את השדוך, אם יורה לו הרב לעשות זאת. רבי יעקב יוסף הרהר קלות ואמר: "נראה שמהשם יצא הדבר. קים את התנאי, ויהי רצון שיעלה הזוג יפה".

בערב החתונה ישב רבי יעקב יוסף בחדרו וניסה להתעמק בגמרא שלפניו, אך ראשו לא היה עמו. משהו פנימי דחק בו לנצל את ההזדמנות וללכת לפגוש את הבעל שם טוב. הלא התורה מחייבת לחקר ולדרוש היטב בטרם חורצים דין, וכיצד חרץ את דינו של הבעל שם טוב שלא ראהו מעולם? בתחלה הדחיק את מחשבותיו. "בטול תורה!", אמר בלבו וחזר לתלמודו. אבל הוא לא היה יכול להתרכז. לאחר מלחמה פנימית החליט: "בין כך ובין כך אינני מסוגל ללמוד, אלך אפוא ואראה את הבעל שם טוב".

הרב התקרב בחשאי אל האולם, ונצמד אל החלון שהשקיף פנימה. הוא ראה את הקהל מקיף יהודי בגיל העמידה, שפניו מקרינות אצילות, ומאזין בשקיקה לדבריו. "זהו הבעל שם טוב!", הרהר, וניסה לשמע את דבריו. לתדהמתו, שמע כי הבעל שם טוב מדבר עליו. "דעו, כי רבכם, אדם גדול וקדוש הוא", אמר הבעל שם טוב, "אבל פעמים שגה במעשיו". התפעם הרב ועשה אצלו כ'אפרקסות' כדי לשמע את ההמשך. "הפעם הראשונה היתה לפני שבעות אחדים, כאשר בביתו עסקו בהכנות לחג הפסח, הרב, שלא רצה להפריעם עלה לעליית הבית ושם הגה בלמודו. לאחר זמן מה צמא למים, ומפיון שלא רצה להטריד את בני הבית, יצא לרחוב כדי לבקש מים משואב מים מזדמן. פעבר רגעים אחדים קרב לעברו שואב מים. המתין הרב שהאיש יציע לו לשותות, אך הלה המשיך בדרך. רבכם נפגע מההתנהגותו של שואב המים והעליבו. אך הוא טעה! אותו שואב מים הוא צדיק נסתר, שעשה את דרכו אל חבריו הצדיקים, שאינם נופלים בגדלתם מן הרב".

רבה של פלונגא עמד נדהם, וכבר ספר מעשה נוסף. "בליל תשעה באב נותר הרב לבדו בבית הכנסת, מקונו על חרבו הבית בבכי עצומה. הוא בכה את החרבו והגלות, עד שכלו כחותיו והוא חש חלשה קשה. "לרגע הזה חכה השטן. הוא לבש דמות של הלך זקן ונכנס לבית הכנסת. הזקן נגש אל הרב והציע לו תפוח עסיסי שיאושש את רוחו. בתחלה דחהו הרב בתקיפות, אך הוא עמד על שלו וטען שזו שאלה של פקוח נפש וכי על פי דין תורה על הרב לאכל את התפוח בטרם יקרהו אסון. בחלוקת לשונו הצליח לשכנע את הרב, והוא נטל ביז רועדת את התפוח וברך 'בורא פרי העץ'. אך פשקרב את התפוח לפיו, נעורו בו כחותיו וברגע האחרון נחלץ מן המלכודת. הוא השליך את התפוח מידיו וצעק לעבר ההלך: 'צא, טמא!'. "אבל למרות הכל נכשל הרב בברכה לבטלה", סיים הבעל שם טוב. "ולמרות כל בכיותיו ומאמצי התשובה שעשה, עדין לא הצליח לתקן בשלמות את אשר עות". רבי יעקב יוסף נרעש עד עמקי נשמתו למשמע הדברים, שהיו ידועים רק לו. "איש קדוש הוא הבעל שם טוב, ואני דברתי בגנותו", יסרוהו כליותיו.

וכך, בעודו עומד ומתסער בהתרגשות עצומה, הסב פתאום הבעל שם טוב את פניו אל החלון וקרא: "רבה של פלונגא, אם רצונך להגיע לתקון שלם – בוא אלי!". באותו לילה היה רבי יעקב יוסף, רבה של פלונגא, לאחד מחסידי הגדולים, הנאמנים והקשובים ביותר של הבעל שם טוב. ספרו 'תולדות יעקב יוסף', היה הראשון שהחל לפרסם בכתב את תורתו של הבעל שם טוב בכל קצויו ארץ.

שבת שלום

לזרע בר קיימא: אוסנת אורה בת אליס.